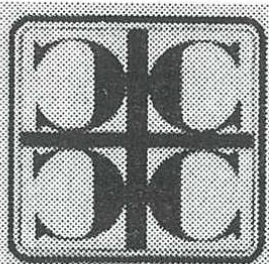
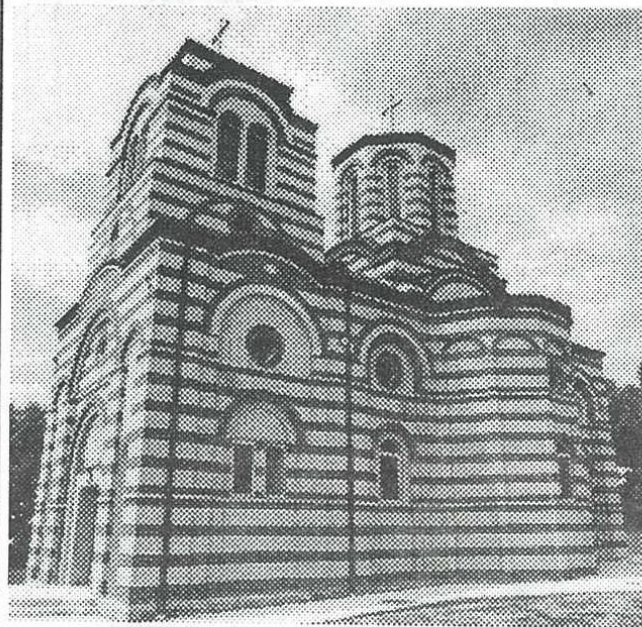

СВЕТОСАВНИК

СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ
Ц.Ш.О. "СВЕТИ САВА"

212.Diamond Creek Rd.
GREENSBOROUGH, VIC. 3088

Нова Лазарица, храм Светиоџ Саве

**ВИДОВДАН
НЕДЕЉА
28. ЈУНИ 1998.
Св. Литургија у
Новој Лазарици
ГРИНЗБОРО,
ПОМЕН
КОСОВСКИМ
ЈУНАЦИМА, И
ВИДОВДАНСКА
АКАДЕМИЈА**

**Са Видовданом се почиње Богослужење
две недеље у Гринзборо и две недеље у
Џајлсону. Види распоред унутра.**

**Примиче се крај живописања
олтарског дела цркве.**

**О припремама за
освећење цркве.**

СВЕТОСАВНИК

Published Quarterly

SVETOSAVNIK

Издање

Српске православне цркве

“Свети Сава” - Мелбурн

са благословом

Њ.П. Епископа Г. Саве

Published by

Serbian Orthodox Church

“St. Sava” - Melbourne

With the blessing of His

Grace Bishop Sava

ТЕЛЕФОН СВЕШТЕНИКА

проте Драгомира

Шиповца:

(03) 9432 3048

**СРПСКА ШКОЛА
“СВЕТИ СЛВА”**

Настава се одржава сваког петка вече.

За већу децу од 7,15 - 8,30

За мале од 8,30 - 9,45

УЧИТЕЉИ:

Марина Челебић и о. Драгомир Шиповац

**ФОЛКЛОРНА
ГРУПА “ЛВЛЛ”**

Пробе се одржавају петком вече у 7. часова, у три групе: Мала, Средња и Велика. **УЧИТЕЉ: Никола Јовић**

**СРПСКИ
ПЕНЗИОНЕРИ**

Пензионери се састају **УТОРКОМ ОД 10 - 3.** по подне. Ручак је у 1. сат.

**ИЗНАЈМЉИВАЊЕ
ЦРКВЕНИХ
ПРОСТОРИЈА**

GREENSBOROUGH: Велика и мала сала: Александар Лукић **9465 0993**

CARLTON: Лазо Јузбашић **9354 2448**

Председник Ц.Ш.О. “Свети Сава”

г. Илија Чубрић 9459 5552

35 ГОДИНА ОД ОСВЕЋЕЊА ХРАМА СВЕТОГ САВЕ У КАЛТОНУ

*Доброћом и љубављу њроше Пејтра Радоша из Перџа
објављујемо ову слику када је освешћана наша сѣара црква
у Калтону. Било је то у недељу 14. јула 1963 године.*

Горе се види литија и два
свештеника. Први је прота
Петар Радош а други
прота Теодор
Дамјањук.

Доле је црква и благочестиви народ
на освећењу испред цркве.

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

Недеља 28. јуни Видовдан Св. литургија у новој цркви
– Тринздоро и помен Косовским јунацима

- ЈУЛИ -

Недеља 5. Св. литургија у Тринздари у 10. сати

Уторак 7. Ивањдан Св. литургија у Тринздари у 10.

К Недеља 12. Св. Петар и Павле
Св. литургија **Калтону** у 10. сати

Недеља 19. Св. литургија у **Калтону** у 10. сати и
Помен ђенералу Драгољуби-Дражи Михаиловићу

Недеља 26. Св. литургија у Тринздари у 10. сати

- АВГУСТ -

Недеља 2. Свети Илија и Слава КСС. Св. литургија у
Тринздари у 10. сати

К Недеља 9. Св. литургија у **Калтону** у 10. сати
Недеља 16 Св. литургија у **Калтону** у 10. сати

Среда 19. Преображење – Св. литургија у Тринздари
у 10. сати, причешће и свештање грожђа

Недеља 23. Св. литургија у Тринздари у 10. сати и
причешће.

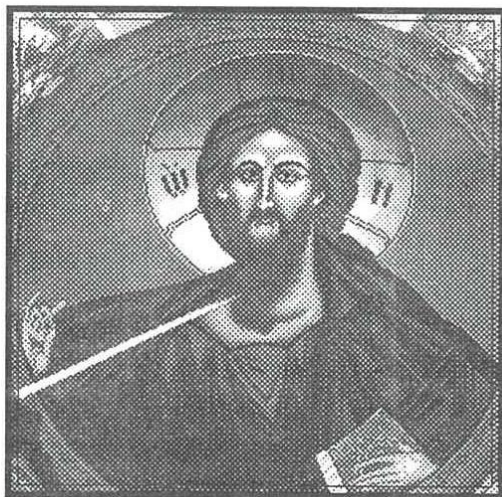
Петак 28. Велика Госпојина – Св. литургија у Тринздари

Недеља 30. Св. литургија у Тринздари у 10. сати

- СЕПТЕМБАР -

К Недеља 6. Св. литургија у **Калтону** у 10. сати
 Петак 11. **Усекованије** Св. литургија у **Калтону** у 10.
 Недеља 13. Св. литургија у **Калтону** у 10. сати

Недеља 20. Св. литургија у **Гринздари** у 10. сати
 Понеџ. 21. **Мала Госпојина** – Св. литургија у **Гринздари**
 Недеља 27. **Крстовдан (пост)** – Св. литургија у **Гринздари**

**ФРЕСКЕ У ХРАМУ “СВ. САВЕ”
ГРИНЗБОРО:**

ЛЕВО: Св. Царица Јелена,
 ГОРЕ: Христос Пандокрајтор
 у куйоли, на висини од 20.м..

Помолитесја и воздадите Господеви Богу нашему.

КАКО СМО ПРОСЛАВИЛИ ВАСКРШЊЕ ПРАЗНИКЕ

Ове године, по први пут смо имали богослужења у новој цркви за време Велике недеље и Васкрса. Црква је била рацчишћена од скеле, врата постављена и све остало намештено, изузев патоса.

На Велики четвртак је ујутру била Света литургија, а увече велико Бденије. Иако је служба трајала више од два и по сата, доста је народа било, у односу на претходне године. Мислим да нас је било близу сто душа.

На Велики петак изјутра су били Царски часови а затим су наше вредне домаћице дивно украсиле Христов гроб и целу цркву. Увече се служило Вечерње, изнела Света плаштаница, положена у Христов гроб, а онда се ишло три пута око цркве. Ову вече нас је било око две стотине. Може се рећи као и ранијих година.

На Велику суботу је изјутра била Света литургија, када се причестило око 50 особа.

У поноћ је служено Васкрсење. Свештеник је унео Свету Плаштаницу у олтар, а онда су рипидоносци, литија и појци кренули у трократни опход око цркве уз појање: *Воскресеније твоје Христие Сјасе...* са упаљеним свећама уз звоњење сватри звона. Стало се пред закључана врата и после вишеструког певања тропара *Христос воскресе из мертвих...* ушло се у осветљену цркву радосно појући песме Васкрсења. По завршеном Јутрењем освештана су јаја и подељена свим присутним уз честитање *Христос воскресе!, Ваистину, воскресе!* Присуствовало је овој поноћној служби око 150 малих и великих.

Изјутра, на сами дан Васкрса време је било дивно. Као код нас у пролеће, то јест као за Васкрс у родном крају. Појци су били на време на свом месту, као и тутори. Остали су стизали кад су могли. Цео ток Свете литургије био је свет и свечан. По завршеној служби Божијој свештеник је прочитао посланицу нашег патријарха Г. Павла и архијереја СПЦ, а онда поделио нафору. Док се нафора делила појци су певали духовне песме, али нас је све лепотом и светошћу блажила дивна песма: *Људи ликујте, народи чујте: Христос воскрес, радости донесе!*

Васкршња јаја су се ломила, деца радовала, а са њима и ми старији. Народа доста. Непознатије лица повећи број. Сви су дошли да прославе победу Христовог васкрсења. Кад се све завршило упитасмо се: Где су оволики Срби били пре две недеље и где ће нестати за две недеље?

Колико нас је било на Васкрс у Гринзбари? За нафору је дошло 350 особа. Кажу да је било још толико. Верујемо. Али ако човек дође цркви, а не узме нафору, као да и није био у цркви.

Неки стављају примедбе да многи не знају да се понашају у цркви. Да, заиста, има један број таквих. Али ипак нас радује што имају у себи клицу вере у Господа Бога, а кад то имају, као основу, гајимо наду да ће чешћим доласком и ту малу ствар да савладају. Нарочито су интересантна деца кад прилазе за нафору. Добар део њих се не зна прекрстити. Обично прво стављају руку на лево раме. Свештеник их благо опомиње да пробају и други пут како треба, што они послушно уважавају, а онда им каже: *“Зар мама и баба нису имале времена да вас науче!”*

ЗАВРШНИ РАДОВИ НА ЦРКВИ

Од Васкрса, а може се рећи и од Божића није се видно напредовало. Чекали смо да се постави патос, па би онда убрзали са ситним радовима.

Наручили смо прописне настрешнице изнад свећњака, који ће коштати \$4.400 за 4 комада. Надамо се да ће их наши пензионери поклонити.

Рађе Глоžовац, керамичар

И коначно у четвртак 21. маја стиже Раде Глоговац са сином Момчилом те тога дана, у петак и уторак 26. маја ставише бетонску подлогу. На том послу су им помагали: о. Драгомир, Манојло Поповић, Илија Чубрило, Александар Лукић, Миле Косановић и Владислав Шиповац.

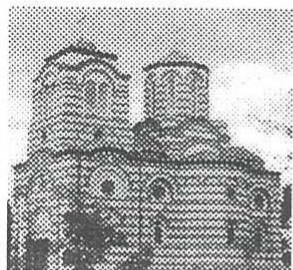
Истовремено смо наручили степеницу за мала врата и 15. квадрата тамног гранита, што је коштало \$2.130.

Раде је обећао да ће патос бити постављен за Видовдан, изузев ситница, као што су везови око стазе.

ДИВАН ПРИМЕР

Недавно ми приђе Душан Шолаја и представи се да је фарбар и да жели, ако има нешто да офарба, а такође ће и фарбу да поклони. Захвалих му се и рекох: "Погледајте, па шта видите да је најхитније, урадите". И тако за две три вечери после посла са сином Александром офарба плафоне у малој сали.

Хвала брате Душане и нек те за то Бог благослови!

КАТЕГОРИЈЕ ВЕЛИКИХ ПРИЛОЖНИКА НОВЕ ЛАЗАРИЦЕ

Задужбинари	10.000 и више
Утемењачи	5.000 – 10.000
Велики добротвори	3.500 – 5.000
Добротвори	2.000 – 3.500

Управа ЦШО је одлучила да направи вечеру и позове све велике приложнике у знак поштовања према њиховој жртви, а уједно да се изабере ко ће бити кум кад се црква освети.

О ПРИПРЕМАМА ЗА ОСВЕЋЕЊЕ

На седници Одбора за освећење цркве 26. маја се начелно одлучило да се припреми за освећење:

- * Албум са сликом цркве и унутрашњости исте
- * Разгледнице и честитке
- * Значке или медаљоне
- * Велике слике цркве у виду постера
- * Видео касете о градњи цркве, што је снимао Аца Неди
- * Гледаћемо да издамо Споменицу о градњи цркве и историјату ЦШО.

Уколико неко од вас има добру идеју, или пак жели да поклони нешто да се направи, нека се обрати свештенику или председнику.

О самом датуму још нисмо одлучили, али очекујемо скорих дана да ће нам наш Владика јавити, а и ми да завршимо све у потпуности, а највећа нам је брига “пејвинг” око цркве. Али, као што смо све препреке с помоћи Бога и добрих Срба савладали, савладаћемо и ову.

Мажа

Часлав, син јединац сироте удовице Стамене, као младић био је пргав и намћораст. Нико му у селу то није нарочито замерао. Сећање на погибију његовог оца и поштовање према Стаменином удовиштву били су разлози те снисходљивости.

После рата (Другог светског) Часлав се обрео у Београду. Лако се запослио, у то време довољно је било да се у молби наведе сиромашно порекло, послератна власт зазирала је од имућнијих поданика.

Вечерње школе, курсеви, црвена књижица и додворавање власти најбољи су рецепт за напредовање, знао је то Часлав. Ускоро је долазио у село аутомобилом. Видевши га разметљивог, у елегантном оделу и радним даном, старији су негодовали, био је лош пример млађарији коју је комунистичка пропаганда већ увелико одвајала од села и породице. Немоћно су шкргутали зубима и избегавали су га, то су једино могли.

Стамена је и даље живела у малој кући на крају села. Шутљива старица, од мужевљеве смрти увек у црнини, уз помоћ рођака, обрађивала је оно мало земље што је имала. Редовно је долазила у цркву, палила исти број свећа, обореног погледа одстојала би службу Божију код врата и чим би узели нафору, одлазила натраг. Није се обазирала на упадице неколицине беспосличара у центру села: “Мати богомољка, син комуниста” или: “Син у аутомобилу, мати у колесару”.

Једном после службе, свештеник је замолио Стамену да га сачека пред црквом.

- Немојте се увредити, молим вас - страхујући да не буде погрешно схваћен, свештеник поцрвене у лицу. - Имам неких намирница које су ми сувишне па сам одлучио да их понудим вама. Ако би хтели да их примите, донећу их вашој кући.

Стамение очи се напунише сузама.

- Можда има неког коме је то потребније, неког коме је кућа пуна

чељади. Ја сам сама, мени тако мало треба. Али, хвала ти што си се сетио... Имаш ли мајку? - упита изненада,

- Имам, хвала Богу.

- Послушај ме, синко! - Стамена крајем мараме обриса очи. - Не дозволи да мајка буде жељна да те види. Не губи се време кад се код мајке иде. Празних шака, али иди код ње. Довољно јој је само да те види, веруј ми. Човек једино мајци не може да досади. И немој да се претвараш пред мајком или нешто да кријеш, чим те угледа она све зна... А сад, збогом! Обрадовао си ме што си ме се сетио, Бог ти срећу дао.

Једне вечери Часлав је посетио свештеника.

- Хоћу да упознам човека кога толико хвали моја Стамена. Да видим онога који троши време на сеоске бабе. Зар немаш другог посла човече? Смеју се људи што ми мати иде у цркву. Ако већ хоћеш да се бавиш овдашњим сељацима, приђи младима. Оснуј читаоницу у селу, са осталим оснуј спортско друштво, треба код младих неговати такмичарски дух.

- Све друго може, само не црква - горко се осмехну свештеник. - Ја сам свештеник, Чаславе! Пре и изнад свега ми је црква. То је мој живот.

- Окани се великих речи, стварност их не трпи... Изгубићеш се ако се на време не прикључиш. Хватај заветрину. Кад помру бабе, остаћеш сам у цркви. Сам схвати!

- Па нека. И тад ћу да будем свештеник. Ако истерате народ; Бога не можете да истерате из цркве. Ни из моје душе.

Као да није чуо свештеника. Часлав је ишао за својом мишљу.

- Оном који неће да се покори следује изолација, усамљеност. Ја знам како боли кад си сам, овде у овом селу сам то доживео. Нисам се повиновао увреженом мишљењу да ми као сиромашном следује да будем

надничар, рецимо код Мирољуба који је рођен у богатој кући. Зато ме у селу одбацују. Додуше, нико ми ништа не говори, али то осећање никад не вара. Да ме бар моја Стамена подржи лакше би ми било. Повлађује ми у толикој мери колико јој налаже материнско срце. Ништа више. Каже: “Божија воља!” и ућути. Много ме нервира то њено спокојство. Било је дана кад сам мислио да се Бог испречио између мајке и мене. Мрзео сам Бога, мрзео сам цркву која једној старици на ивици беде обнавља спокојство. Да бих јој скинуо тај израз лица вређао сам је, узалудно сам покушавао да се посвађамо, врелој младићкој крви то би више одговарало... Учинио сам оно што је било најлогичније, отишао сам.

- Кад младићки јед у теби изгуби јачину, схватићеш да си много тога у почетку погрешно поставио, да си до баналности упростио ово што се зове опстанак на овим нашим просторима - свештеник сачека да га саговорник погледа па настави: - Отишао си да се прикључиш онима који ће Стамену да онеспокоје, а Мирољуба да осиромаше. Што баш њега помену?! - Тог сељака коме је цео свет у бразди, у откосу, у снопу, који и уранак и заранак дочека на њиви. Огрешили су се о њега што су му одузели “вишак” земље. Куне, мање што су одузете, више што су запарложене њиве. Много је таквих по селима Србије.

- А јесу ли многи попови такви као ти? Хваташ ведро чији је ланац откинут од витла и пада у бунар. Мани се сељака, гледај себе. Ти изгледа још не схваташ време у коме живимо. Промене долазе и овамо. Ништа више неће да буде као што је било. Мисли на децу коју имаш. Мораш да се прилагодиш човече! Иза тебе нико не стоји, нико те неће заштитити.

- Слободан у Бога или сигуран у систему који намећу властодршци? - муклим гласом свештеник резимира оно што је саговорник рекао. - Бирај, свештениче, док не буде доцкан. Бирај српски домаћине! Бирај на коју ћеш страну, у сваком случају следују ти деобе...

Чаславе, ја верујем да иза мене стоји Неко. Мени је то довољно. Пази ти себе. Много се уздаш у организацију којој припадаш. Склониће те оног тренутка кад по њиховом мишљењу направиш неку грешку или кад се појави неко бољи. Ти, рођен у Поморављу, говориш о сиромаштву, а шта тек они да кажу? Сишли су с њихових планина, осим власти немају баш ништа. Реци ми, колико је тамо на врху људи из нашег краја?

- Знаш шта хоћеш тим питањем. Шкакљива је то тема, много шкакљива... Ваља ми да пођем, скоро ће поноћ. И да знаш, имао сам најбоље намере.

- Не сумњам, ти си Стаменин син. Али, неко је давно рекао: "Пут до пакла поплочан је најбољим намерама"... Збогом пошао, Чаславе!

Следеће године, на Видовдан увече, Часлав је опет посетио свештеника.

- Изађимо напоље, треба нешто важно да разговарамо.

Сели су на клупу под багременом иза цркве. Вече је било мирно, пуно месечине, свитаца, мириса босиљка из баште пред кућом.

- Кад би они моји знали да сам овде, лоше бих се провео - Часлављев увод би кратак, али сасвим довољно да наговести олују.

- Ако је тако, зашто си дошао? - мирно упита свештеник.

- То ни сам себи не могу да објасним. Не знам зашто, близак си ми и поред свега, бринем се за тебе, бринем се за тебе као за најрођенијег... Ови из вароши усијали су телефоне. Зову оне горе, питају шта да раде с тобом? И мене су питали. Мало сам их смирио, али... Ти си баш кренуо да рушиш власт, да дижеш револуцију, је ли? Шта ти је требао такав говор, побогу? Ко има вајду од тога? Само си себи направио штету. Огромну. Приводиће те, испитивати, можда ће и да те стрпају на робију. Сви ће да ти окрену леђа, ови твоји сељаци најпре, знаш ону њихову: "Не може шуто на рогато..."

- "Док се рогатом не обију рогови" - настави свештеник па заћута. Ћутање потраја. Тишину ноћи прекиде удаљен лавез сеоских паса. Ускоро опет све утихну.

- У праву си, Чаславе. Више ћу да имам штете од тог вашег доушника него што ће свим оним људима који су јутрос били на Литургији и помену изгинулим користити мој говор. Свестан сам тога, али... Никад до сад нисам своју личност одвајао од свештеничког позива, чак ни у греху. Свештеник сам и ваља ми да свим људима прилазим као браћи, али сам и човек и то ми све теже пада. Ми из Поморавља најтеже се сналазимо у том вашем комунизму, па ипак тај црвени вирус полако захвата и поједине наше овдашње људе. Нисам говорио онима који ће у цркви да остану, њих сам још и узнемирио, говорио сам онима који ће у будућем времену да отпадну, нека бар знају моје мишљење. Кажеш, стрпаће ме у затвор. Па нека, кад бих знао да би ме после тога напустиле садашње слутње, с радошћу бих пошао, веруј ми! А слутим најгоре... Иди, Чаславе, далеко је Београд. Ускоро ће зора и нови дан. Ко зна шта нам доноси?

Док је чекао свештеника који је стрпљиво и вешто пословао око кошнице, човек је савладан умором, задремао у ораховом хладу.

- Устани, не ваља да се спава под орахом! - упозори свештеник који је у међувремену завршио посао и пошао кући.

Човек бунован скочи, поче да се осврће затим потрља лице и, препознавши свештеника, смири се. Усне му се развукоше у осмех. Био је то Часлав.

- Извини, морао сам да те пробудим. Није здраво дуже задржавање под орахом.

Поздравише се и пођоше према кући.

- Где си ових година? упита свештеник. - Колико је прошло од

кад о теби ништа нисмо чули?

- Шест година, три месеца и једанаест дана. Толико сам провео на робији. Данас је пети дан како сам на слободи... Опрости, много сам уморан, пошао бих мојој кући. Дај ми кључеве, знам да су код тебе. Ваљда ћу да стигнем на време, желим да видим залазак сунца над мојом кућом. Одувек је моја једина предност над осталима била то што пре свих могу да видим како сунце залази.

Тек кад је Часлав прилично одмакао, свештеник се сети да је заборавио да му преда дрвени куфер са чијим садржајем није желео да буде упознат.

- "Однећу му, чим завршим посао" - помисли. "Можда је нешто важно унутра".

Идући путем свештеник се сети Стамене. За многе је та жена била образац трпељивости. Највећи део живота провела је сама, неузвраћене љубави. Није очајавала, то као да ју је више привело Богу. Како је живела, тако је и завршила овоземаљски живот, као велика хришћанка, исповеђена и причешћена пред смрт. Свештеник је благодарио Богу због тога. За ту старицу био је веома везан.

- Али, само за њу, - рече полугласно - не и за њеног сина. Без упоришта у Богу његова судбина може много више да боли.

Сенке су се већ издужиле кад је свештеник стигао Часлављевој кући. Све је зјапило празнином. Капије одавно није било, а ограда је остала само на појединим местима. Слабашна светлост петролејке једва се пробијала кроз прљав и паучином обухваћен прозор без завесе. Свештеник завири унутра и угледа Часлава који је седео на кревету. На тренутке, дубоки уздаси пропраћени надимањем слабина прекидали су гласно јецање.

Шкрипа врата најави свештеников улазак у просторију. Зачудо, Часлав се не изненади. Надланицом обриса очи и показа му место поред

себе.

- Нећу да ти сметам... И ово припада теби - свештеник стави кофер на сто. - Не знам шта је унутра нисам отварао.

- Ту је сва моја лична имовина - бледо се осмехну Часлав. Књиге, документи, писма, чак и два одликовања. Бацићу их у Мораву у ноћи кад је пун месец, кад је привид највећи. И мој досадашњи живот био је само привид. Али, више неће. Чува мене моја Стамена.

Устаде, скиде са зида једину фотографију која се налазила у кући па опет седе на кревет. Ту фотографију урадио је неки путујући "живописац", један од многих који су долазили у села око Мораве. Пресликавали су ликове са мањих фотографија, улепшавали их, обавезно облачили у грађанска одела. Повелика фотографија коју је "живописац" за велике паре пресликао приказује Стамениног мужа са фотографије из војске, Часлава кад је завршио малу матуру и Стамену са последње слике за личну карту. Неком би се са стране учинило да је на фотографији мајка са синовима, али Стамена се одушевљавала "уметником" који је "преварио" живот и насликао их све троје заједно.

Ускоро се стакло на фотографији замрља Часлављевим сузама. Свештеник тихо изађе напоље. Добро је знао да кад навиру успомене човек треба да је сам.

Ретко је свештеник одлазио у кафану. Овога пута одлучи да уђе да би бар за кратко време престао да размишља о Чаславу. Примећен је његов улазак, али пре него што га ословише чуше се речи кафеџије који је гостима био окренут леђима, и који је пословао око неких сандука.

- Девет калуђера треба њему да читају, а не само наш попа. Велики је то грешник.

- Ко је то толико грешан, Стојане?

Видевши свештеника, кафеџија видно поцрвене, али ипак одговори:

- О Стаменином сину разговарамо, попо. Чуљко га је препознао, каже да је са железничке станице отишао право код тебе.

- Грешник долази грешнику. Свако тражи своје друштво.

- Браниш га, је ли? Ниси ваљда заборавио кад се тај несој налицкан и у аутомобилу шепурио по селу.? - кафеџија је био упоран. - А матер смо му ми сахранили. Где је тад био, а?

- Био је на робији - свештеников одговор изненади све присутне.

- Сви ви, вас осморица "безгрешних" имате част да селом пронесете ту вест. Више од шест година Стаменин син је био у затвору. Нека се његовој невољи радује ко год хоће и колико хоће, сад вам ништа не може.

Свештеник свати на сто неколико новчаница.

- Ево, плаћам да попијете пиће у част тог сазнања.

На вратима застаде. Окрену се и кад погледа све присутне иронично рече:

- И потрудите се, молим вас, да му што више загорчавате живот док буде у селу. Покажите да сте мајстори за то.

Залупи врата и изиђе напоље.

После неколико дана Часлав је опет посетио свештеника.

- Људи са мном поступају као са болесником тек изашлим из болнице. Чудно, сви знају за моју муку, а нема ни трунке злурадости. Осећам да си ти у то умешан, али не знам како.

Свештеник је ћутао. Само је окренуо главу у страну да сакрије осмех.

Пролазили су дани. Почело је сејање пшенице. Враћајући се преким путем из другог села своје парохије, свештеник се пријатно изненади кад примети да је Стаменина њива поорана. Продужи према Часлављевој кући. Угледа домаћина и Мирољуба који се беху вратили из њиве. Знојави коњи су фрктали под ајатом.

- А, ево нашег попе. Сврати да мало попијемо ракије. - позва домаћин. - Припремили смо њиву за сетву, ако Бог да сутра ћемо посејати пшеницу.

Свештеник одби ракију и кроз осмех рече:

- Сигурно те је Мирољуб наговорио да сејете ову нову сорту. Воли да је брашно што беље, макар и на уштрб количине.

Мирољуб слеже раменима.

- Ама, кад је погача нек је бела, кад је вино нек је црвено.

Дуга зима пуна снега и тмурних дана завршила се тек око Младенаца. Људи су ужурбано почели радове у пољу. И Часлав је посејао кукуруз, поврће, чак је у башти пред кућом засадио цвеће. Током зиме оправио је ограду, наместио капију, а с првим пролећним данима окречио је кућу. Свакоме ко му је помогао био је захвалан, није се либио да пита за савет.

На Ускрс после службе била је игранка у порти. Мирољуб приђе свештенику, извину се људима с којима је овај разговарао и поведе га у страну.

- Намеравам да направим једну свадбу. Знаш већ иде ми то од руке, али волим да чујем твоје мишљење. Хоћу да удам моју рођаку Јагоду за Часлава. Шта мислиш о томе?

Свештеник ништа не одговори. Размишљао је. Јагоду је муж, мираждија, оставио зато што нису имали деце. Оптерећена превеликим осећајем срама и кривице, живела је сама и несрећна.

- Мирољубе, велики је то ризик - прекиде ћутање свештеник. - Обоје су оптерећени оним што их је снашло у животу. Ипак, никад се не зна, покушај!

Два дана после тог разговора Часлав је посетио свештеника.

- Женим се!, узвикну с врата. - Хтео бих да ми будеш кум.

- Полако, Чаславе, побогу! Трећи је дан нашег највећег празника, требало је најпре да се поздравимо са : "Христос Васкрсе!" упамти то за убудуће... А што се кумства тиче, јесте да се кумство не одриче, ипак окуми неког другог. Разумеш зашто?!

- Вероватно си у праву? - слеже раменима Часлав. - Знаш, узећу Јагоду за жену. Обоје би хтели да се венчамо у цркви.

- То ће мало да причека. Она се још није развела, а та процедура ће да потраје. Њеном мужу се не зна место боравка.

- Па они осам година нису једно другом очи видели. Имајући грађанску пресуду, зар то није довољно?

- Није, али то никоме није требало да зна. Јагода је прва распуштеница у парохији. Има ту још нечег, немам баш поверења у вернике код којих је између крштења и венчања потпуна духовна празнина... Ипак, нећемо седети скрштених руку. Због Јагоде. Ових дана послаћемо све папире у Епархију ради поништења њеног брака. А ти... Али, нека те, нећу да ти кварим расположење.

Одмах после венчања, Часлав је прешао код Јагоде.

Сунчани дани лета, вршидбе, песме, радости због богате жетве полако су нестајали у суморним, јесењим маглама и киши.

Једне недеље, после службе, Јагода сачека свештеника пред црквом. На лицу јој се видела забринутост.

- Шта те мучи, сестро? Није ваљда неки проблем с Чаславом?

Она потврдно климну главом, затим се обазре и, кад виде да нема никог у близини, поче брзо да говори:

- Нешто се чудно догађа с њим. Дању је и даље исти. Ради, смеје се, задиркује децу, сви га воле и ја сам срећна због тога, али ноћу је сасвим други човек. Сву ноћ јечи, окреће се у кревету, прича у сну. Сања неког Жутог, псује га, прети му, шкргуће зубима. Буди се сав у зноју,

али на срећу од снова ништа не запамти. Бринем се за њега, разболеће се, не знам како да му помогнем. Шта да радим?

- Реци му да вечерас дође код мене. Не објашњавај му због чега га зовем.

Мрак се већ спустио на село кад је Часлав дошао.

- Пренела ми је Јагода твоју поруку. Она је загонетна, ти си тако озбиљан, нестрпљив сам да чујем шта није у реду?

- Ти ипак, ниси неке ствари оставио у том "белом" свету, донео си их овамо.

- Не знам о чему говориш? Ја из "белог" света тек мислим неког да доведем

- Слушам те, настави!

- Па ето, Јагода и ја смо одлучили да усвојимо неко дете. Она је нероткиња, па... А ако и роди, има земље и за више од двоје деце.

- То вам је паметна одлука - свештениково лице се озари, али ускоро доби пређашњи израз. - Чаславе, брате мој, знам да си свашта преживео и да се свом душом трудиш да се ослободиш неких сећања, али веома је тешко из подсвести избрисати догађаје и људе... Ко је Жути?

Часлав разрогачи очи и заустави дух као да га је неко полио хладном водом. Осећаји се тако помешају, узбуркају кад тајна престане да постоји. Црвенило лица нараста до најтамнијих нијанси, све док уздах олакшања не отвори вентил душе.

- Жути је мој зао дух. Није црн, жут је, али је прави ђаво. Много ми је пакости нанео. Тих као сенка изрони из пакла, нацери се оним кривим, танким уснама и покаже од дувана прљаве зубе. Систематски ме је уништавао. Уживао је у томе да ме избаци из равнотеже, а да формално не учини никакву кривицу. Одједном, нагло се променио. Постао је љубазан, фин, неколико пута ми је помогао у неким стварима. Лукаво се притајио, то сам тек доцније схватио. Увео ме је у посао који

се највише заснивао на поверењу. Сачекао је да одем на терен и за тих неколико дана срушио је сав мој живот. За све његове махинације, о којима појма нисам имао, оптужио је мене. Осуђен сам на шест и по година затвора. Он је пред законом био чист, а од оних којима сам био окружен нико мали прст није мрдноу да ми помогне. Дани на робији пролазили су ми као у бунилу. Држала ме је помисао на освету, много пута, сваког дана, клео сам се да ћу да га убијем. Жутог. Он је у међувремену постао високи функционер.

Видевши саговорникове ужарене очи и лице бледо као да у њему нема капи крви, свештеник покуша да прекине казивање. Приђе Чаславу и стави му руку на раме.

- Покајао сам се што сам те ишта питао. Опрости, молим те, али немој више да се мучиш. Време још није развејало дим над пепелом твојих осећања.

- Неће да ме угуши, не брини. Има довољно чврстине у мени, ја сам Стаменин син. Кад сам био мали, мајка ме је увече купала да бих ујутру ишли у цркву чист. Нека се у овој ноћи догоди моје очишћење. Пустите ме да завршим, можда ћу већ једном да сиђем с брвна над амбисом. Кад сам пуштен из затвора, од мојих многих некадашњих пријатеља, једва сам нашао једног који ме је примио у стан. Сазнао сам у ком ресторану Жути проводи вечери, купио сам нож и пошао да изравнам рачуне. Улична светла разливала су се по улицама и тротоарима натопљеним кишом која је непрестано падала. Ушао сам у ресторан и одмах угледао Жутог. До њега је седела нека намигуша, а иза њега, издвојен из оркестра, виолиниста му је свирао "на уво". Напицао сам у цепу дршку ножа и пошао према њима. Одједном, чуо сам иза себе глас који ми се учинио познатим: "Чаславе, не чини то!" Застао сам, али истог тренутка помислих да ми се то причинило и хтедох да продужим. Опет сам чуо исти позив, овог пута глас је био много јачи. Окренуо сам се. На вратима је стајала Стамена. Моја покојна мајка. Знао сам да је мртва,

али тог тренутка била ми је стварнија од свих присутних. Рука која је у цепу стискала дршку ножа поче да ми подрхтава. “Чаславе, - позва мајка по трећи пут - твојој патњи ће ускоро да буде крај. Бежи одатле, синко, не узимај грехе тог несрећника. Он је избрисан из списка живих. Бежи одатле, синко!” Стамена је нестала. Почео сам да се тресем, грозница ме је ломила. Пришао ми је конобар. “Побогу, човече, ви сте много болесни, седите, одмах ћу да позовем хитну помоћ!” Промумлао сам да је то само тренутно, да ће ме брзо проћи и изишао у ноћ и кишу. Две ноћи и један дан нисам могао да се смирим. Другог дана било ми је боље. Мало сам јео, а затим узео новине. Можеш мислити колико је било ново запрепашћење кад сам прочитао да је Жути мртав. Умро је од инфаркта оне ноћи, отприлике непун сат од мог изласка. Учинио сам оно што ми је прво пало на памет. Дошао сам овамо. Остало знаш, прво сам код тебе свратио.

Часлав тешко устаде. Бреме сећања било му је претешко.

- Ипак си у праву, рече - душа ми је још увек ровита, далеко су од мене неки одговори... Не треба да ми кажеш, Јагodu нећу овим да оптерећујем. Лаку ноћ!

На Митровдан Часлав је дошао у цркву. Све време док је Литургија трајала стајао је на месту где је некад стајала његова мајка, усрдно се молио...

После службе приђе свештенику.

- Јагода и ја много желимо да нам данас будеш гост. Слава нам је, а ионако су врата наше куће за тебе увек отворена...Од данас ћеш у цркви имати једног верника више. Схватио сам много тога. Пронашао сам изгубљено, ваља само да се поврати некадашњи сјај. И ту ћеш ми помоћи, знам то. Хоћу, морам да достигнем Стаменину веру.

- Полако, Чаславе, молим те! Знам те довољно, уочио сам промену на теби, радујем се, брате, али... Хајде да седнемо на ону нашу

клубу под крушком, хоћу све да чујем.

- Разумом нисам могао да схватим оно чему је срце вукло - поче Часлав кад се сместише. - Јуче сам у вароши пазарио оно што ми треба за славу. Беше топло, ово Михољско лето баш потраја, и ја седох да се одморим у овом парку пред црквом. Поглед ми се заустави на младој жени са дететом у колицима. Осмехнута, нешто му је причала, а затим се саже да узме дете. У исти мах блесну крстић на ланчићу који је мајка носила. Следећег тренутка дете је било на мајчиним грудима. Крстић се није видео, али био је између мајке и детета... Сетио сам се моје мајке, њене вере, њеног спокојства и коначно сам схватио да је Бог, због многих молитава моје мајке за мене, оне страшне ноћи послао анђела с њеним ликом да ме избави.

- Нека Божији благослов заувек остане на теби, Стаменин сине!
- свештеник сачека да и саговорник устане и осени га крсним знаком. Затим се осмехну и загрли га.

- Срећна ти слава, Чаславе!

о. Томислав Д. Ђоређевић

Васкрс: Освећење васкршњих јаја

КОЛИКО НАС ЈЕ СРБА

Чујемо врло често разне бројке о томе колико има Срба у Мелбурну или Викторији. Гледајући статистичке податке са пописа становништва из 1996 године, у рубрику који језик ко говори, у Викторији се изјаснило да **Српски језик** говори 11.595 особа. То би отприлике био број Срба који се окупља за Божићне празнике код наших цркава. У односу на попис од 1991 године, када се исто изјаснило 8.480 особа, приличан број “југословена” се преквалификовао.

Највећа је групација српског живља у околини Данденонга и Ст. Албанса, што ћете видети из следећег:

<u>Postcode</u>	<u>Suburb</u>	<u>Serbian</u>
3175	Dandenong	832
3021	St.Albans	829
3174	Noble Park	454
3802	Endeavour Hills	330
3214	Norlane (Geel.)	273
3215	Geelong North	252
3011	Footscray	248
3020	Sunshine	238
3173	Keysborough	232
3171	Springvale	230

У североисточним предграђима Мелбурна је много мања насељеност српским живљем, отприлике око 1.500 душа, у распону од Рингвуда до Кампбелфилда, што рачунамо да би могло нагињати овој парохији.

Да би и ви били упознати колико нас Срба има и где смо погледајте доњу табелу:

3046	Glenroy	100	3089	Diamond Creek	14
3060	Fawkner	22	3095	Eltham	21
3061	Campbellfield	30	3105	Bulleen	18
3072	Preston	138	3106	Templestowe	32
3073	Reservoir	128	3107	L.Templestowe	33
3074	Thomastown	143	3108	Doncaster	37
3075	Lalor	56	3109	Doncaster E.	33
3076	Epping	45	3111	Donvale	15
3081	Heidelberg	39	3115	Wonga Park	6
3082	Mill Park	74	3125	Box Hill Nth	14
3083	Bundoora	54	3130	Blackburn	37
3084	Rosanna	63	3131	Nunawading	54
3085	Macleod	33	3132	Mitcham	86
3087	Watsonia	25	3134	Ringwood	75
3088	Greensborough	75	Укупно 1497		

Дакле, ако се узме да у свакој кући живи у просеку 4. особе, онда би се могло рећи да има око 350 домова, раштрканих у пречнику од добрих 30. километара, или у радијусу од око 15 километара од цркве у Гринзбари.

Ми моментално располажемо са око 150 адреса у наведеним крајевима. Да ли је могуће да је то само трећина Срба који имају контакт са свештеником и овом црквом, или пак припадају другој цркви, или је по среди оно најпогубније, да не припадају никоме?

Надамо се да ће вам користити ова наша мука око ових цифара.

ПОМЕН ЋЕНЕРАЛУ
ДРАГОЉУБУ-ДРАЖИ МИХАИЛОВИЋУ
У НЕДЕЉУ 19. ЈУЛА 1998.

У нашем светом храму у Ђајтону, саужиће се Света литургија у 10. часова, а потом уобичајени ѿмен поқојном **ЧИЧА ДРАЖИ** и свима његовим војводама и војницима, који изгинуше бранећи вјеру и Отечество.

Затим ће наше Сестре приредити даћу у црквеној сали.

БОГ ДА ИМ ДУШУ ПРОСТИ,
А МЕЃУ НАМА ДА ИМ БУДЕ ВЕЧИТИ СПОМЕН!

**ПОЗИВ ЗА СЛАВУ КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА
“ОГЊЕНА МАРИЈА”**

***На дан Светог Илије у Недељу
2. августа 1998.***

Света литургија ће се служити у храму Светог Саве - Гринзборо са почетком у 10. часова и благословити Славски колач. Домаћица славе биће сестра Драгица Кешић.

Потом ће се прећи у Светосавски дома на славски ручак, који ће и ове године Сестре да богато припреме. У продужетку ће се наставити са народним весељем.

Не заборавимо да су Сестре поклониле Иконостас за наш нови храм у вредности од \$65.000.

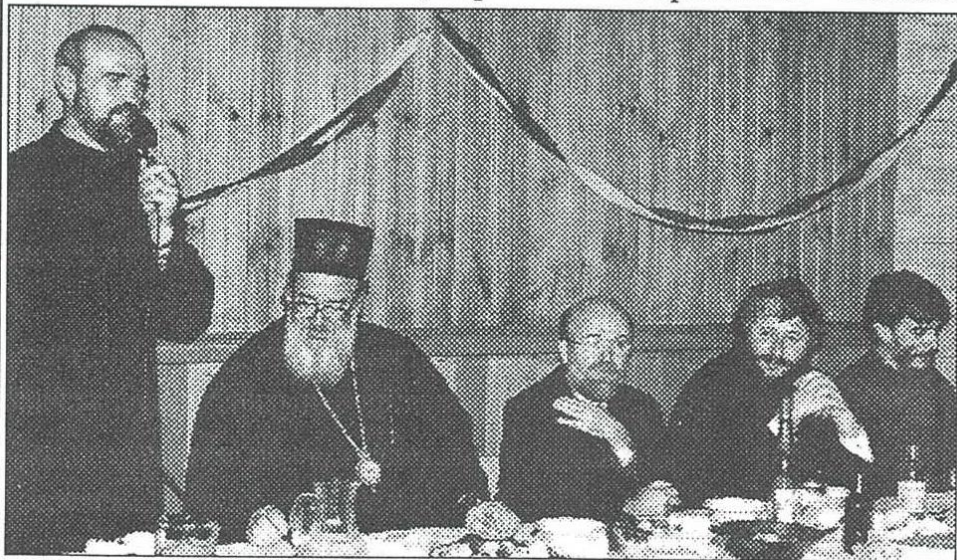
Добро нам дошли!

ДВАДЕСЕТ ГОДИНА У СЛУЖБИ БОГУ И СРПСКОМ РОДУ

У суботу вече 2. маја 1998. наша ЦШО приредила је вечеру поводом 20 година од рукоположења протојереја Драгомира Шиповца. Поводом овог јубилеја дошао је и Њ.П. Епископ Г. Сава из Канбере, као и свештеници: протосинђел Теодор (Бојовић), прота Недељко Милановић, прота Борислав Петровић и о. Бојан Попов. Такође је било присутно близу 400 малих и великих.

Прво је одслужено Вечерње богослужење у новој цркви, а затим су сестре КСС припремиле богату трпезу. Фолклорне групе: “Авала”, “Шумадија” из Ђилонга и “Српски вез” из Јалорна су одиграли сплетове српских игара, а онда су добродошлицу пожелели секретар ЦШО г. А. Шиповац и председник г. И. Чубрило, који су истакли прегнуће и рад о. Драгомира у овој парохији протеклих једанаест и по година.

Затим се прота захвалио свим присутним, на челу са Владиком и свештеницима, нарочито се обративши: “Колико

Прота Драгомир се осврће на прошекли период од 20 година.

Епископ Г. Сава: О заслугама о. Д. Шиловца

сам урадио не брине ме много шта ће људи рећи, него ме брине да ли сам пред Богом урадио оно што сам требао”...

После речи Епископа Г. Саве и проте Недељка подељени су поклони, а онда се наставило са народним весељем.

*Председник ЦШО. г.
Илија Чубрило предаје
поклон Видео камеру.*

*Уметник Андреј је
даривао о. Драгомира са
иконом Св. Ђорђа у коју
је уложио досића штруда.*

О БУЋАРСКОМ ТЕРЕНУ

Захваљујући одзиву заинтересованих људи, две стазе за бућање су већ одавно готове. И бућало се неколика петка док је било вида. Сад треба поставити светла да би се могло петком вече играти. Надамо се да ће се и то са мало труда и прилога урадити.

У задње време су још следећи дали свој прилог:

Ђорђе Козић	20	Ристо Вујовић	60
Михајло Мијатовић	20	Саво Чубрило	110
Слободан Предић	20	Јанко Пупавац	50
Зоран Радосављевић	20	Милан Кљајић	20
Богољуб Петрић	100	Вито Новаковић	20
Милан Вековић	110	Божо Глоговац	20
Драган Плетикапа	60	Душан Челебићанин	10
Мићо Кулинчевић	50	Петар Дрљача	10
Боро Б.	50	Ђуро Вуковић	100

ИЗДАТЦИ:

Равнање терена	270
Одвожење камена	80
Бушење рупа за стубове	70
Дрво око стаза	1.611
Бетон за стубове	102
Ваљак са вибратором	110
Две врсте песка	1.604
Разни шарафи и ексери	83
Два сета бућа по 8.комада	280

Укупно је
примљено \$ 4.210,
а издато \$ 4.212

Податке о прило-
зима и издатцима
дао је г. Илија
ЧУБРИЛО.

НОВИ ПРИЛОЖНИЦИ ЗА УКРАШАВАЊЕ ЦРКВЕ

СТОЛИЦЕ ЗА СТАРЕ СА СТРАНЕ:

Драгољуб Гвозденовић	\$ 800
Илија Чубрило	\$ 800
Раде Јоветић	\$ 800
Раде Оклобџија	\$ 800
Стефанија Гвозденовић	\$ 800
Милка Поповић	\$ 800
Мира Косановић	\$ 800
Јелица Грмуша	\$ 800

НА УЛАЗНИМ ВРАТИМА БИЋЕ РЕЉЕФИ МАНАСТИРА:

Манастир Хиландар	\$ 400
Манастир Грачаница	\$ 400
Четири орнаментa по \$ 200	\$ 800

То ће све поклонити Драган Николић.

НА МАЛИМ ВРАТИМА СА СТРАНЕ БИЋЕ СЛЕДЕЋИ РЕЉЕФИ ОД БАКРА:

Манастир Дечани	\$ 400	Јагода Ковачевић
Црква у Калтону	\$ 400	Витомир Обрадов
Манастир Гомирје	\$ 400	Ненад Дачић
<u>Три орнаментa, сваки кошта по \$ 200, нема приложника</u>		

Астал за обреде \$ 1.400 поклониће:

Владислав, Нада, Зорка и Косара Шиповац

НОВЕ ФРЕСКЕ:

Св. Архиђ. Стефан	\$ 500	Лазар Марјановић
Св. Јакон Авакум	\$ 500	Милосава и Дана Дамјанац
Распеће Христово	\$ 500	Душан и Милутин Кујовић

ПРИЛОЗИ ЦРКВИ **ОД 1. АПРИЛА - 1. ЈУНА 1998.**

породица Вукчевић	40	Милица Миленковић	20
Маријана Митић	10	Васо Груловић	10
породица Чубела	20	Ксенија Кујовић	30
Саво Чубрило	20	Божидар Кујовић	20
Душанка Живковић	50	Душан Б. Кујовић	50
Љубомир Наградић	20	Д.С. Бусија	10
Марина и Милица Пјевач	20	Милан Брадоњић	20
Ранко Зечевић	10	Драган Баглава	20
Стојан Секулић	20	Ранко Булатовић	20
Жика Јевтић	20	Миломир Луковић	10
Војислав Бугарин	100	Петар Оклобџија	50
Слободан и Евица Пантић	20	Спасоје Цвикић	20
Славица Пејић	20	Ђорђе и Кристина Козић	100
Ђорђе Ђукић	5	Стефан Глоговац	20
Душан Белић	20	Тоша Плачејевић	20
Цветко Јевтић	20	Драгољуб Јовановић	20
Славомир Ранковић	50	Саво Вукмировић	50
Бранко Поповић	10	Радован Вигђевић	20
Марија Живковић	10	Продан Ранковић	200
Бранка Живковић	20	Илија Чубрило	20
Милан и Вера Кљајић	30	Ненад Григоријевић	5
R&B Davies Кљајић	100	Милисав Глоговац	20
Милош Пецић	20	Витомир Новаковић	20
Марија Бугарин	50	Снежана Дербогосијан	20
Спасоје Рашић	20	Стојана Harris Вековић	50
породица Величковић	20	Слободан и И. Јаковљевић	40
Милојко Кромар	4	Бранко Матић	20
Вељко Мукмир.	5	Н.Н.	5
нечитко име	20	Милан Костадиновић	100
Слободан Матић	20	Вуле Богуновић	100
Радомир Григоровић	5	Милена Јанковић	50
Тихомир Григоровић	5	Марко и Крист. Радовановић	30
Слободан Јевтић	20		

П Р И Л О Ж И ЗА СВЕТОСАВНИК

Милан Вукчевић	20	Маринко Марјановић	20
Ђорђо Глоговац	20	Горица Петронијевић	10
Војислав Бугарин	10	Марија Силвашић	20

П Р И Л О Ж И ЗА ГРАДЊУ ЦРКВЕ
од 1. априла – 1. јуна 1998.

Бригита Јевремовић	50	Милан Јеврић	1000
Живадин и Р. Петровић	500	Драган Николић	6000
Милијан Кулинчевић	50	Раша Мајуновић	200
Влајко Ђуричанин	500	Јован Пјевач	500
Вујадин и Сл. Михајловић	350	Душан и Мил. Кујовић	500
Момо Глоговац	402	Спасоје Лугоња	500
Бошко Ђорђевић	500	Слободан Трандафиловић	500
Раде Оклобџија	600	Шћепан Кешић	500
Зоран и Д. Мирковић	20	Дане Будисављевић	100
Самојко и М. Мирковић	20	Мира Косановић	150
Милан Блажановић	20	Раде Милуновић	50
Младен Дрљача	500	Удружење Бораца “ДМ”	50
Раде Јоветић	1000	Драган и Војна Триван	50
Ненад Дачић	300	Глигор и Душ. Хешков	50
Саво Чубрило	500	Јека Грмуша	800
Стојан Секулић	200	*****	

*Свима велика хвала на жртвама и бризи за своју цркву,
да би нам ова Богомоља што пре протојала у славу Божију
и славу Србину !*

Свештеник са Црквеним одбором

ПРВО ВЕНЧАЊЕ У НОВОЈ ЛАЗАРИЦИ

Откако смо почели градити цркву, чешће смо се питали: ко ће се први крстити или венчати у њој. Браћа Николићи су се удостојили да крсте синове, а венчања су се удостојили **Ђорђе Узелац и Наталија Таневски.**

Венчање је обавио прота Драгомир Шиповац у недељу 3. маја 1998. године.

Иначе, Наталија је била играч фолклорне групе “Авала”, а Ђорђе, пошто живи на другом крају Мелбурна често нас је походио приликом приредби и свечаности.

Срећним младенцима честитамо склапање брака, Живку и Славки снају, а Крису и Јелки нек је честит зет, и дај Боже на многаја лjeta!

TAXATION

Public Accountants - Registered Tax Agent

Испуњавамо све врсте пореза. Чек
добијете за 14. дана.

Милан Вековић: 588.Plenty Rd. PRESTON

Телефон : 9478 1915

CONCRETE

Мајстор за све врсте бетонских радова.

Било велики или мали посао,
ми смо на располагању.

Вуле Богуновић:

Тел: 9435 5190 - Мобилни: 018-365 214

AUSTRAL ALUMINIUM PRODUCTS PTY. LTD.

Aluminium Doors & Windows

Никола Јованчевић

1930 Hume Highway, CAMPBELLFIELD

Phone: 9257 8277 Fax: 9257 8252

ЗУБНИ ЛЕКАР

Др. Букослав Чедебић

За све врсте стоматолошких услуга: крунице,
мостове, протезе, лијечење зуба, дјечја
стоматологија, козметичка стоматологија и
остало. Обратите се на адресу:

PRESTON CENTRAL CLINIC:

227 Bell St., PRESTON, 3072 Тел: 9416 9888

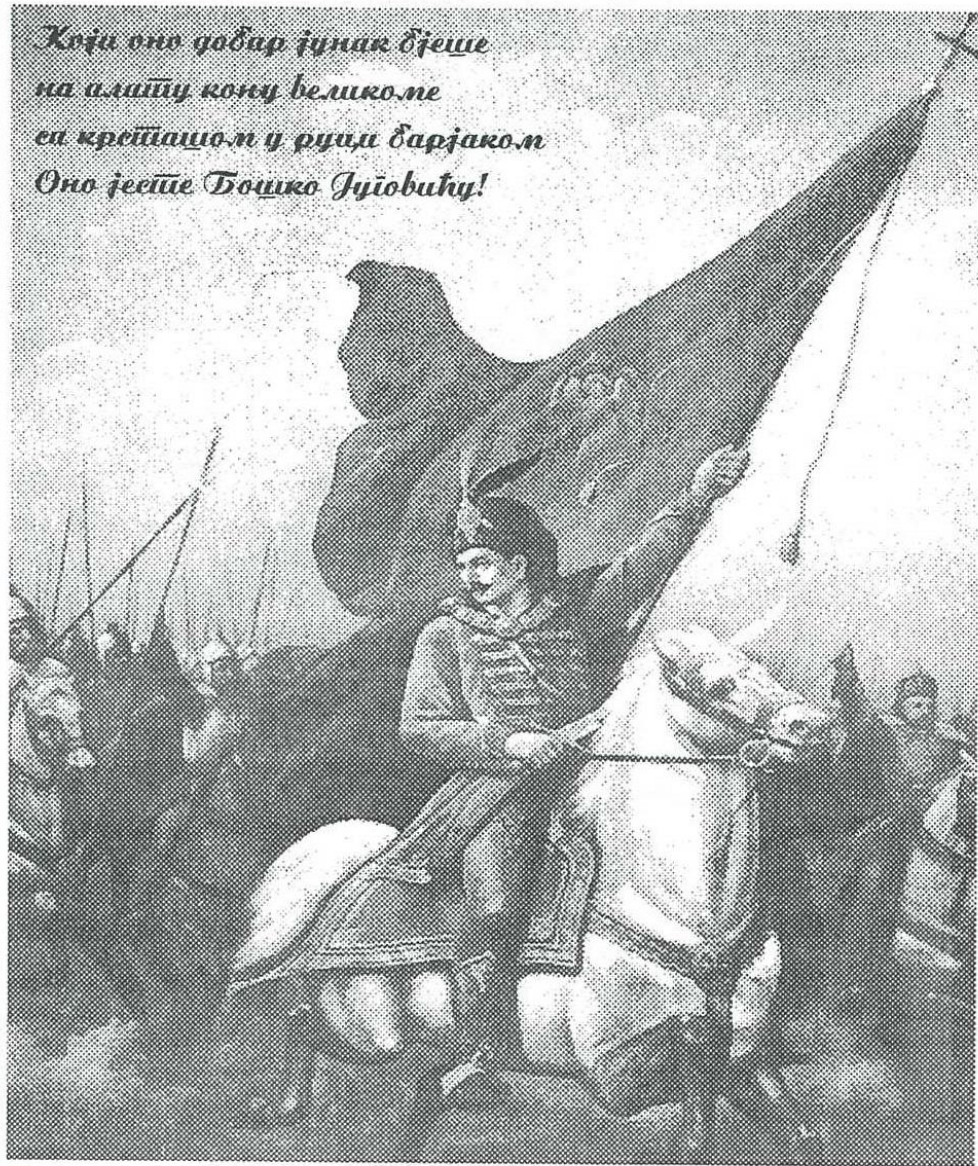
SVETOSAVNIK

ST. SAVA PARISH PUBLICATION

212.Diamond Creek Rd.

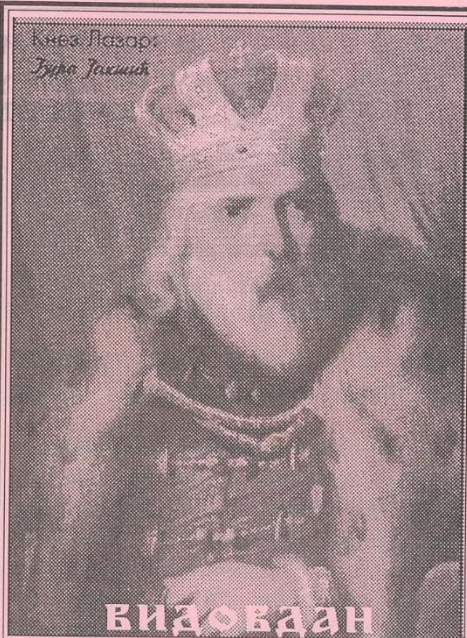
GREENSBOROUGH, VIC. 3088

*Кога оно годар јунак бјеше
на алату кону великоме
са крећашо-н у руци барјаком
Оно јесће Дошко Јуџовићу!*

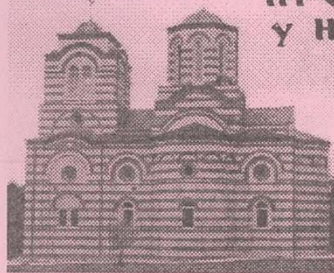

*Маче с војском стари Јуџ Боџдане,
са својијех девети Јуџовића,
седам паша бише и убише...*

ВИДОВААН
Недеља 28. јуни 1998.
ГРИНЗБОРО

ПРОГРАМ НА ВИДОВААН
у Недељу 28. јуна 1998
GREENSBOROUGH

* Св. литургија у 10 сати у Новој Лазарици - Greensborough.

* Помен Косовским јунацима и свим Србима који изгинуше бранећи "вјеру и Отаџина" од Косова до данас.

* Послужење са панаијом и "шумадијским чајем" на улазу у Светосавски дом.

* Благослов и послужење са ручком свих присутних.

* Предавање о Видовдану

* Рецитације о Косовским збивањима Школске деце и наступ све три фолклорне групе "Авала".

* Свираће оркестар "Ритам срца"

ДОБРО ДОШЛИ!